

[Madsen-Mygdal.]

enige om, men de forskellige Principper, de forskellige Fremgangsmaader og saa de mange lovt tekniske Enkeltheder i Lovforslaget, som der er delte Meninger om. Jeg forstaaer meget godt, at de to Regeringspartier, navnlig de Radikale, helst vil holde sig til disse brede Almindeligheder, som altsaa slet ikke vedkommer det egentlige Spørgsmaal, men selv om de nu har gjort det i saa høj Grad, som Tilfældet er, lader det sig dog gøre ud af den Forhandling, her er ført, at fastslaa to Ting som Resultat. Den første er, at de Herrer fra Regeringspartierne, ogsaa Landbrugsministeren, ogsaa Jordlovudvalgets Formand, indrømmer, at Ekspropriationen af Jord ikke blot *kan*, men ogsaa efterhaanden *skal* gaa helt til Bunds, saa at der ikke er nogen bestemt Størrelse for de Ejendomme, der kan danne Grundlag for Ekspropriation. De Herrer indrømmer, at den Grænse, der er fastsat, de 40 ha, kan hverken principielt eller praktisk holde. Det er en rent foreløbig Opstilling, det er en Begyndelse, og det er godt, at dette er fastslaaet her. I og for sig kunde man sige sig selv paa Forhaand, at en saadan Grænse kan ikke opstilles, den er principielt ganske umulig at forsvare. Thi vil man hævde, som de Herrer gør, at det er et Almenvæl, der her stiller Krav til Befolkningen, saa er det ogsaa klart, at alle maa bøje sig for dette Almenvæl. Men nu indrømmer de Herrer altsaa selv, disse to sammensmeltede socialistiske Partier, at det er ikke en Grænse, der skal holde; det er vi altsaa enige om, og saa behøver vi i hvert Fald ikke at diskutere den Ting.

Saa er der en anden Ting, jeg gerne vil opholde mig et Øjeblik ved, og som fremgaar af den Debat, der er ført, det er dette, at de Herrer fra socialistisk og radikal Side alle sammen paastaar, at de ogsaa i Overensstemmelse med Grundloven vil give fuld Erstatning; den ene Taler efter den anden af de to Regeringspartier staar op her og siger: vi vil give den virkelige, den fulde Værdi for Jorden. Men naar vi saa hører, hvad det er, de Herrer mener dermed, saa ligger det klart, at det, de tænker paa med den fulde Værdi, det er netop alt andet end Jordens Værdi. For det første er der nu her at sige, at Lovforslaget gaar ikke ud paa at ekspropriere hele Ejendommen; det er jo angivet i selve Lovforslaget, at det, man vil, det er at partere Ejendommen, og i Modsætning til, hvad Socialdemokraterne foreslog i 1925, foreslaas der her aldeles intet for Afsavn af Jorden. De Herrer, der har stillet dette Forslag — og det gælder altsaa Soci-

aldemokrater og Radikale i Forening —, forstaaer aabenbart slet ikke, hvad det betyder at flænse 10, 20, 30 pCt. ud af en Ejendom; de har aabenbart ikke tænkt over — de, der har Betingelser for at kunne tænke derover —, hvad en saadan Lemlæstelse af en Landbrugsbedrift betyder. De 10 pCt., som var foreslaaet i 1925, indtil 10 pCt. for Brugsafsavn, vil i de allerfleste Tilfælde være alt for lidt; men nu foreslaas der altsaa slet ingenting. Men dernæst — og det er endnu vigtigere —, hvad er det, de Herrer forstaaer ved den virkelige Pris, som de saa højtideligt taler om, den fulde Værdi af Jorden? Ja, det er ikke den Pris, som en privat Mand kan faa for sin Jord, hvis han vil sælge, eller den Pris, som en privat Mand maa give, hvis han vil købe, thi den Pris er jo Genstand for de Herrer's voldsomste Kritik, det er en Spekulationspris, siger de, og den skal Staten ikke købe til, den skal købe til en anden Pris og til en lavere Pris; Staten skal kunne ekspropriere til en Pris, som ingen Privatmand kan købe Jord til i dette Øjeblik.

Nej, det, de Herrer vil have lagt til Grund for Jordens Vurdering, det er Skattevurderingens Tal, og saa for at vise, hvor meningsløs Prisen i den frie Handel efter de Herrer's Mening er, har vi hørt alle de Herrer her fra denne Talerstol køre op med den mægtige Forskel, der er mellem Skattevurderingen og Handelsprisen i det frie Marked. Vi har hørt en Række Eksempler derpaa; den højtærede Landbrugsminister stod op her og sagde, at det har været 30 pCt., i Sønderjylland 60 pCt., en anden Taler sagde, at det har været 80 pCt., og næsten alle de Herrer, der har talt herfra, har haft Eksempler paa, hvilken mægtig Uoverensstemmelse der er mellem Handelsprisen og Jordens Vurderingspris. Det ærede Medlem Hr. Olufson nævnte et enkelt Eksempel — jeg kan jo ikke tage dem alle sammen, og det er heller ikke nødvendigt — og saa vidt jeg har forstaaet ham — jeg har ikke set det efter i Fortrykket, som maaske nu er kommet —, saa var det hentet fra Vestjylland. Det ærede Medlem oplyste, at i Vestjylland var der til Udstykning solgt Jord til 450 Kr. pr. Td. Land, og alle der paa Egnen mente, at det var billigt. Men, siger saa det ærede Medlem, tænk saa en Gang, denne Jord, der blev solgt til Udstykning til 450 Kr., den var kun vurderet til 200 Kr. pr. Td. Land. Det ærede Medlem var fuldstændig rædselsslagen over, at den virkelige Værdi kun var 200 Kr., og saa sælger man til 450 Kr., og de stakkels Vestjyder, som ikke har Forstand paa at vurdere Jord, finder endda, at dette er billigt. Ja, jeg maa sige til det ærede Medlem, at ogsaa jeg er